

Napirenden: a Balaton

Ülést tartott a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság

Pénteken ülést tartott a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság. A testület a balatoni vízgazdálkodási fejlesztési program végrehajtásáról készült ellenőri jelentést tárgyalta meg. A vizsgálat 17 közigazgatási területre, és az érintett irányító szervekre terjedt ki. A népi ellenőrök 87 vállalatnál, szövetkezetnél, csatorna- és szennyvíztisztító műnél, üdülőben vizsgálták, hogyan tettek eleget a vízvédelmi feladatoknak.

Megállapították: a kormány 1979-ben hozott, a vízminőség megóvását célzó határozatának végrehajtása megkezdődött. Nehézséget okozott, hogy a vízvédelmi tennivalókat több határozat tartalmazza, s értelmezésük nem egységes. Az ebből származó bizonytalanságok és az eltérő érdekek ütközése miatt a koordináló és szervező tevékenység nem érvényesült kellő hatékonysággal. Nem

épült ki a Balaton vízminőségének mérésére szolgáló egységes értékelő rendszer sem. Emiatt a szakértők vitatják, hogy végül is milyen minőségű a Balaton vize, s mi okozza változásait. Több helyen az állampolgárok fegyelmetlen magatartása miatt emelkedik a vízszennyezettség mértéke, az érvényben levő hatósági rendelkezések betartását pedig sok esetben nem követelik meg az arra hivatott szervek.

Mivel a feltárt hiányosságok a Balaton üdülőkörnyezetére vonatkozó fejlesztési tervek megvalósítását veszélyeztetik, a KNEB úgy határozott, hogy a vizsgálat összefoglaló jelentését — a kidolgozott javaslatokkal együtt — a Minisztertanács elé terjeszti.

A testület ezután elfogadta a második félévi munkatervére vonatkozó előterjesztést, majd egyéb ügyeket tárgyal.

Hajdú megyei pártmunkások látogatása

Az MSZMP Hajdú-Bihar megyei Bizottsága apparátusi dolgozóinak egy csoportja Magyar Józsefnek, a pártbizottság titkárának vezetésével pénteken megyénkbe látogatott. Délután az MSZMP Csongrád megyei Bizottságán Papdi József, a megyei pártbizottság titkára fogadta, és tájékoztatta a Hajdú megyei pártmunkásokat a megye gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális életéről. A vendégek ezután tapasztalatcsere céljából megbeszélést folytattak a megyei pártbizottság vezetőivel, és csoportonként az egyes osztályok munkatársaival. Ezután városnéző sétán Szegeddel ismerkedtek.

A Hajdú megyei pártmunkások ma, szombaton megtekintik az ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkot, délután a szegedi ifjúsági karnevált, este pedig a szabadtéri játékok Cigánybárá című előadását. Vasárnap Hódmezővásárhelyre utaznak, ahol múzeumlátogatáson vesznek részt.

Közérzetünk

Ha valaki hasznos és eredményes munkával javíthatja pénzügyi helyzetét, növelheti jövedelmét, mindennapi szóhasználatlalt: ha valaki pénzhez jut, vagy tudja, hogy miképpen juthat pénzhez, akkor annak a közérzetét általában jónak ítéljük meg. Legalábbis feltételezzük az illetőről, hogy oka van a jó közérzetre, sőt lassanként hajlamosak is vagyunk okozati összefüggést feltételezni az anyagi javak birtoklása és a jó közérzet között.

Természetesen, eszünk ágában sincs azt a „logikát” követni, amely régen — többnyire a giccs különféle változataiban — azzal „ette” a szegényeket, hogy a gazdagok tulajdonképpen „szegények!” — és milyen boldogtalanok tudnak lenni, hiszen a pénz nem boldogít.

Valóban nem. De azért csak legyen. És minél több, mindenkinek. Egyetlen — de a szocialista társadalomban meghatározó — feltétellel: hogy a pénzhez és a több pénzhez ne kizsákmányolással, ne csalással, ne a társadalom vagy mások kárára, hanem a munka valódi értékének és társadalmi hasznosságának arányában lehessen hozzájutni.

És mostanában, amikor ugyan a mi népünk még számtalan gonddal küszködik, amikor éppen fejlődése révén jutott el újabb és újabb problémák megoldásának feladataihoz, most, amikor a dolgozók általános életszínvonala a történelmünkben korábban ismeretlen szintre jutott el, most kezd mind többet eszünkbe jutni, most kap mind több nyilvános fórumon is hangot az az igény, hogy azért az életünket mégse mérhetjük csupán a pénzben. Hogy mégsem azért dolgozunk, hogy együnk, hanem azért eszünk, hogy dolgozni tudjunk. Hogy az ember elsősorban nem fogyasztó, hanem alkotó lény, társadalmi lény. Élete minőségét nem az határozza meg elsősorban, hogy mit fogyaszt, hanem, hogy mit alkot.

Mindez, aligha hangozhatnék jól nyugati üzleti körökben: a tőke a fogyasztó igényeként az ember személyiségéből „kiemelni” és „fejleszteni”, hogy a piacot, a divatot, az áligényeket és a presztízs-fogyasztást is újratermelhesse.

A mi világunkban ugyanekekor mind nagyobb hangsúly esik az életkörülmények-

re is, amelyek éppúgy hozzátartoznak az életszínvonalhoz, mint a jövedelmek. Ne tagadjuk, persze, hogy meghatározó szerepe van azoknak a körülményeknek, amelyek között ma és előreláthatólag még a közeljövőben a szocialista építést folytatónk kell. Bonyolultabbak a külgazdasági viszonyok, magasabb mércéket kell állítanunk saját, belső gazdasági munkánk, belpolitikai tevékenységünk elé, s mindezekhez járul — illetve velük szorosan összefügg — az a világpolitika széljárás, amely, mint tudjuk, s aggódva látjuk, manapság nem az enyhülésnek kedvez. Mindemellett, ahol a takarékos, beosztó, ésszerű, józan, emberileg is kiegyensúlyozott élethez megvannak az anyagi biztosítékok — s hazánk állampolgárainak túlnyomó többsége ezt elmondhatja —, ott az élet további fejlesztése, gazdagabbá tétele nem okvetlenül anyagi kérdés.

Az, hogy környezetünkben például mekkora a tisztaság, a rend, hogy az emberi kapcsolatok mennyire épülnek az egymás iránti tiszteletre, hogy a viselkedésnek, utazásnak, szórakozásnak milyen kultúráját tudjuk megteremtteni és elterjeszteni — ez nagyrészt nem pénzkérdés. Hogy a megnőtt, s a közeljövőben még hosszabb tartalmú szabad időt mivel, s miként tölti öreg és fiatal, munkás, vagy pedagógus, az egyáltalán nem mindegy, és egyáltalán nem csak, és nem elsősorban pénzkérdés. Hogy meglevő értékeinket miként védjük, óvjuk, gondozzuk, hogy a közösség terei, utcái, épületei, parkjai, erdői és hegyei milyen állapotban maradnak, hogy az emberek közti napi érintkezés nyelve, stílusa milyen, mindez életünk minőségéhez tartozik. S az is, hogy miként bánnak velünk, amikor vásárlók vagyunk, vagy ügyfelek a hivatalban, vagy betegek a kórházban, orvosi városzobákban, utasok zsúfolt járműveken: vagyis hogy miként sikerül tudatos, sokféle eszközzel és nagyon sok türelemmel, ügyszerezzel olyan társadalmi légkört kialakítani, amelynek az eddiginél kulturáltabb, emberibb közegében a dolgozó ember viszonya is javul az őt körülvevő világhoz, amelyet egyébként maga is épít. Mindez van, lehet és lesz is olyan fontos, mint a pénz. S legalább annyira meg kell küzdenünk érte.

Cs. I.

Májas, húskrém, nyelvmozaik

Gyártmányfejlesztés a húskombinátban

A termékszerkezet korszerűsítése egyik legfontosabb feladatunk. S ez alól nem kivétel egyetlen vállalat sem. Az a cél ugyanis, hogy gyarapodjanak forintjaink. Boldogulni másképpen nem tudunk. Erről beszélgettünk a Szegedi Szalámgivár és Húskombinát termelési főosztályvezetőjével, Baranyai Istvánnal.

— Kétoldalú probléma ez — mondta. — Az igazán fontos feladatunk az export forszírozása. A jó minőségű magyar hústermékek kelen-dőek a nyugati piacokon.

— Akkor? — A mi legfontosabb szempontunk az, hogy ellássuk a magyar lakosságot, s megfelelő mennyiségben és minőségben lássuk el húskészítményekkel.

— Ez mit jelent? — Nyilvánvaló, de ezt ön is tudja, hogy minden vállalat, ahogy mondani szokás, nyereségérdekelt. A szabályozók bennünket is e felé hajtának. Úgy gondoljuk, hogy akkor dolgozunk jól, ha minden termékbe azok a húsrészek kerülnek, amelyiket az állami norma előír. Nem jobb és nem rosszabbak...

— Gondolom, szeretnének előrébb jutni. — Természetesen. A húskészítmények eltarthatósági idejét szeretnénk jelentősen növelni. A parizer például ebben a nyári melegben csak három napig tartható el, ám ha nyugati importból való műbélbe csomagolnánk, 14 nap is lehetne a szavatossági ideje.

— Nem jelentene ez költségnövekedést?

— A hitelünk növekedését is jelentené. Egyéb iránt ez általános gond nálunk. Amennyiben sikerülne termékeink szavatossági idejét valóságos garanciákra is növelni, jobb kapcsolat alakíthatnánk ki a kereskedelemmel és a fogyasztókkal.

— A termékszerkezet korszerűsítése szinte parancs! — Tudjuk ezt, s ennek szellemében dolgozunk. 1981 első hónapjaiban lépett munkába nálunk az új

Szorgos munka a töltőüzemben

csontszeparátor. Ez a berendezés képes arra, hogy magas nyomáson válassza le az összes húsrészt a csontokról.

— Mit tud még ez a gép?

— Ha jól gazdálkodunk vele, egészen kitűnő minőségű húskrémetek, pástétomokat is elő tudunk állítani.

— Más újdonság?

— Vásároltunk egy légmentesen csomagolni képes gépsort. Ezzel nemcsak a

szalámféleségeket, hanem a húsfajtákat is készre csomagolunk majd. Mindez gondolom megkönnyíti majd a háziasszonyok munkáját. Vannak ezenkívül új termékeink is; egy kenőmájas, egy húskrémfajta és egy úgynevezett rakott nyelv. amit szeretnénk nemsokára bemutatni a piacon. Mi úgy látjuk, hogy mindezek nemcsak a választékot bővítik, hanem olcsóbb húskészítmények kerülnek velük a dolgozók asztalára.

Sportpálya — műanyagból

A napokban munkába állított új szerszám segítségével megkíszereltük termelési sportpályaburkoló-elemekből a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalat.

A Sportplaszt elnevezésű univerzális pályaburkoló elemek négyzet alakú polietilén lapocskák, amelyekből tetészerű tenisz-, kézilabda-, röplabda- és kosárlabdapályák alakíthatók ki. A

műanyagpálya előnye: tartós, szerelése igen egyszerű, könnyen áttelelthető, s ami talán a legfontosabb — minimális karbantartást igényel.

A szabad idő megnövekedésével párhuzamosan fokozódik a kedv és az igény a különféle szabadtéri sportok, így a labdajátékok iránt. Ehhez nyújt segítséget

a rövid idő alatt elővároszolt pályák, amelyek már eddig is nagy népszerűsége miatt szert. Az elmúlt évben 40 sportpályához elegendő burkolóelemet gyártott a vállalat, a mostani kapacitásbővítő beruházással jövőre már 80 — elsősorban strandokon, üdülőkben (nem: iskolaudvarokon) kialakítandó — pálya készíthető Sportplasztból.

Fuvarozástól a lakodalomig

Volán-szolgáltatások

A helyi lakosság, valamint a Szegedre és Csongrád megyébe érkező turisták igényeinek eleget téve fejlesztői szolgáltatásait a Volán 10. számú Vállalat. Hasznos kezdeményezéseik jegyében szinte teljes egészében kiépítették megyei irodahálózatukat. A szegedi után irodát nyitottak Makón, Hódmezővásárhelyen és Csongrádon, s nyitnak hamarosan az új autóbusszpályaudvar elkészültével, Szentesen is.

Meglevo lehetőségeit a korábbinál célszerűbben igyekszik kamatoztatni a vállalat. Megyeszerte 25 községben működtet képviselőket a Volán, 44 gépjárművel. A jövőben — hallottuk a tájékoztatást — az eddiginél nagyobb gondot fordítanak arra, hogy — a községek ellátásának javítására — mind nagyobb szerepet vállaljanak a helyi fuvaroztatásban. Járműveikkel nemcsak az áruszállításban segídeknek. Ha igény van rá, csoportos rendezvényeknél, például lakodalmaknál, különbuszokat bocsátanak a lakosság rendelkezésére. Hogy szolgáltatásaikban minél több község részesülhessen, felvették a kapcsolatot a helyi termelőszövetkezetekkel.

Az utazók kényelmét szem előtt tartva szegedi utazási irodájukban a MALÉV valamennyi járatára árusítanak menetjegyet. A társasutazásra indulókat bőséges programmal várják. Egyedülálló szolgáltatásuk az országban a Szeged-Dubrovnik között közlekedő autóbusszjárat. Igaz, némi szépséghibával, de ez sem a Volán számlájára írható. A júgoszláv tengerpartra busszal indulók sajnos még egy kerty üdítőt sem ihatnak útközben. Jóllehet a buszokon ott a hűtőszekrény. Sajnos üresen, mert az Utasellátó Vállalat eddig még nem tudta az ellátást megszervezni. Gyakran hallani a reklamációt: a Szeged

Nagyállomáson nincs elég személytaxi. A gondok enyhítése érdekében emlékeztetünk: a MÁV és a Volán közötti megállapodás értelmében a vonaton is rendelhető taxi, mégpedig a kálauznál. Aki élni kíván e lehetőséggel, még Kecskemét előtt közölje igényét a jegykezelővel.

Közkedvelt szolgáltatása a vállalat szegedi utazási irodájának, hogy személygépkocsikat ad bérbe. Ebben még nincs semmi újság, az XX-es autók évek óta népszerűek. Újdonság viszont, hogy immár ötvenöt 1200-as, illetve 1500-as Lada áll a kölcsönzők rendelkezésére, sőt eszentül Barkas mikrobuszok is bérelhetők.

L. Zs.

Cooptourist-programok

Őszi, téli hónapokra

Csaknem másfél száz utazási, üdülési ajánlatot kínál most megjelent őszi-téli programfüzetében a Cooptourist. Amint azt tegnapi, pénteki sajtótájékoztatójukon az utazási iroda vezetői elmondták, a külföldi programok között továbbra is kiemelkedő helyen szerepel kedvezményes áron bulgáriai üdülési programok.

A tengerparti és hegyvidéki üdülések mellett 4-5 napos programokat ajánl a Cooptourist a környező és a távolabbi országok fővárosainak, városainak megismerésére. Ennél hosszabb időt vesznek igénybe az NDK-beli, a török, görög, a közép-ázsiai és egyéb körutazások. Figyelemre méltó szakmai programokat is szervez az utazási iroda, melyek keretében az érdeklődők elut-

hatnak a zágrábi bőr- és cipőipari kiállításra, a lipcsei tavaszi vásárra, a brüsszeli mezőgazdasági gépiállításra, a londoni nemzetközi mezőgazdasági kiállításra, továbbá a borászati szakmai napokra, Ausztriába, a famegmunkáló gépek nemzetközi vásárára, Párizsba. A Cooptourist a sportkedvelőknek is kedvez: részükre külön utakat szervez például a bukaresti, londoni, a világbajnoki selejtezőre.

Gazdag kínálatot nyújt az iroda belföldi programokból is. Ezek közül kiemelkednek a hajdúszoboszlói, bükkfürdői, harkányfürdői gyógyüdülési lehetőségek. A hétvégekre autóbusszos túrákat szervez a Cooptourist például az Északi-középhegységbe, Göcsejbe.